

ROZHODNUTÍ ZADAVATELE O NÁMITKÁCH

Zadavatel:

Název: Domov u Biřičky
Sídlo: K Biřičce 1240, 500 08 Hradec Králové
IČO: 005 79 033
DIČ: CZ005 79 033
Právní forma: Příspěvková organizace

Zástupce: Ing. Daniela Lusková, MPA
e-mail: reditel@ddhk.cz
telefon: +420 495 405 318, +420 702 088 428

Kontaktní osoby: Bc. Lukáš Pavel, Ing. Jiří Sál
e-mail: lpavel@ddhk.cz, jsal@ddhk.cz
telefon: +420 724 124 806, +420 720 052 378

Adresa profilu zadavatele: https://zakazky.cenakhk.cz/profile_display_131.html

ID profilu zadavatele ve VVZ: 343783

Název zakázky: Outsourcing úklidových služeb

Druh veřejné zakázky: služby
Režim veřejné zakázky: podlimitní

Dne 6.11.2018 byly zadavateli v rámci zadávacího řízení na nadepsanou veřejnou zakázku doručeny námitky účastníka zadávacího řízení společnosti PRVNÍ CHRÁNĚNÁ DÍLNA s.r.o., IČO: 286 85 521, se sídlem Raisova 769/9, 400 03 Ústí nad Labem, právní forma: společnost s ručením omezeným (dále jen také jako „stěžovatel“).

Jak je výslovně uvedeno v podaných námitkách, a jak rovněž vyplývá i z jejich obsahu, směřují námitky proti úkonu zadavatele – rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení podlimitní veřejné zakázky na služby s názvem „Outsourcing úklidových služeb“, kdy veřejná zakázka byla na profilu zadavatele zveřejněna pod systémovým číslem VZ: P18V00000651 dne 10.9.2018.

Zadavatel přezkoumal podané námitky v plném rozsahu dle ust. § 245 zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen jako „zákon“), přičemž dospěl k závěru, že námitky nejsou důvodné.

Zadavatel tedy rozhodl tak, že námitky

o d m í t á.

ODŮVODNĚNÍ:

I. Náležitosti námitek

Zadavatel nejprve přezkoumal, zda byly námitky stěžovatele podány včas a zda vyhovují formálním a obsahovým náležitostem vyžadovaným příslušnými ustanoveními zákona.

Dle ustanovení § 242 odst. 2 zákona lze námitky proti úkonu zadavatele podat nejpozději do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí zadavatele stěžovateli. O zrušení zadávacího řízení rozhodl zadavatel dne 25.10.2018 a téhož dne své rozhodnutí doručil stěžovateli. Tento den je rozhodný pro běh lhůty pro podání námitek proti úkonu zadavatele. Lhůta pro podání námitek proto skončila dne 9.11.2018. Jak bylo uvedeno výše, námitky byly doručeny do datové schránky zadavatele dne 6.11.2018 a zadavatel je proto posoudil jako **včasné**.

Zadavatel dále přezkoumal, zda stěžovatel v námitkách uvedl všechny zákonem vyžadované náležitosti.

Dle ust. § 244 odst. 1 zákona musí stěžovatel v námitkách uvést, kdo je podává, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se stěžovatel domáhá. Zadavatel dospěl k závěru, že tyto náležitosti podané námitky obsahují, a proto se dále zabýval jejich obsahem.

II. Obsah námitek

Stěžovatel spatřuje porušení zákona v tom, že rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo dle jeho názoru učiněno v rozporu se zákonem, když bylo zrušeno podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona, tj. z důvodu, že se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, bez ohledu na to, zda tyto důvody zadavatel způsobil či nikoliv.

Stěžovatel zejména poukázal na skutečnost, že je nutné rozlišovat mezi zákonnou povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení v případech stanovených v § 127 odst. 2 zákona. Stěžovatel uvádí, že zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení za podmínek stanovených v § 127 odst. 2 písm. d) zákona pouze v případě, že striktně dodrží zákonem vymezené podmínky pro zrušení zadávacího řízení a tedy pouze v případě, kdy došlo ke kumulativnímu naplnění podmínek zde uvedených, a to těch, že

- se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele
- pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval,

a to navíc za současného dodržení zásad uvedených v § 6 zákona, které je zadavatel povinen dodržovat.

Stěžovatel uvedl, že postup zadavatele v zadávacím řízení spočívající ve zrušení zadávacího řízení je nezákonný, neboť rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, resp. důvody pro zrušení zadávacího řízení v něm uvedené se nezakládají na pravdě.

Stěžovatel se dále v námitkách vyjádřil k počítání času v českém právním řádu s tím, že úprava počítání času je založena na koncepci, že do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta počítá běžet prvním dnem následujícím po dni rozhodné skutečnosti. Končí pak dnem, který se číselně shoduje s údajem dotčené lhůty a dle dotčených předpisů (správní řád, trestní řád, občanský soudní řád apod.) je tedy lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty (nikoliv tedy až další den, jak tvrdí zadavatel) učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držitelé poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; tj. v předmětné věci dvanáctidenní lhůta končí ve 23:59:59 hod. právě dvanáctého dne, nikoliv dne třináctého, jak tvrdí zadavatel, a není pravdou, že poslední den lhůty musí být dodržen celý, v důsledku čehož se vlastně při argumentaci zadavatele lhůta prodlužuje o další celý den.

To samé dle stěžovatele platí o námitkách, které účastník dle poučení v textu rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení má – pro ty je zákonem stanovená lhůta 15 dní, která počíná běžet prvním dnem následujícím po doručení napadeného rozhodnutí, a končí patnáctým dnem, nikoliv šestnáctým. Stěžovatel uvádí, že pokud by měly platit kuriózní početní veletoce zadavatele, námitky by bylo možné podat ještě 16. den od jejich obdržení, neboť slovy zadavatele bylo nezbytné, aby byl účastníkovi patnáctý den zachován celý. Tak tomu samozřejmě dle stěžovatele není.

Stěžovatel dále v námitkách uvedl, že je na pováženou, že zadavatel provedl hodnocení nabídek podaných účastníky, kdy jako vítěznou stanovil nabídku stěžovatele a dva týdny poté zadávací řízení zrušil. Během těchto 14 dnů stěžovatel jako vítězný účastník připravil veškerou součinnost v rámci prokázání kvalifikace před podpisem smlouvy, připravil smlouvu k podpisu se zadavatelem, usilovně se podílel na zasmluvnění pracovníků, kteří se měli podílet na realizaci předmětu plnění a s ohledem na přání zadavatele zahájit spolupráci co možná nejdříve (od 1.11.2018) vznikly stěžovateli prokazatelné náklady s pořízením technického a technologického vybavení na plnohodnotné plnění v rozsahu požadovaných služeb. Na základě výše uvedeného se stěžovatel domnívá, že zadavatel zrušil zadávací řízení svévolně, aniž by pro to existovaly zákonné důvody.

Závěrem stěžovatel v námitkách uvedl, že má za to, že zadavatel pochybil, když zrušil zadávací řízení na základě nedodržení zákonem stanovené lhůty pro podání nabídek. I skutečnost, že zadavatel ke zrušení zadávacího řízení přistoupil až po provedení hodnocení podaných nabídek a oznámení stěžovateli, že jeho nabídka byla nejvhodnější, vyvolává důvodné pochybnosti o tom, zda zadavatel v zadávacím řízení postupoval skutečně v souladu

se zásadami uvedenými v § 6 zákona, tedy se zásadou transparentnosti a přiměřenosti a zda ve vztahu ke stěžovateli dodržoval zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Dle stěžovatele nelze též odhlédnout od ne hospodárnosti postupu zadavatele, který nezákonným zrušením zadávacího řízení zmařil možnost odebírat služby správy stěžovatele, jehož nabídka byla z hodnocených nabídek nejvhodnější a tedy vítězná.

Stěžovatel uvádí, že je osobou aktivně legitimovanou k podání námitek proti postupu zadavatele, protože má i nadále zájem na získání veřejné zakázky a v důsledku postupu zadavatele mu hrozí újma na jeho právech spočívající v tom, že mu veřejná zakázka nebude přidělena. Stěžovatel je přitom účastníkem, jehož nabídka byla vybrána jako nabídka vítězná.

Z výše uvedených skutečností dle názoru stěžovatele jednoznačně vyplývá, že zadavatel se dopustil porušení § 127 odst. 2 písm. d) zákona a § 6 zákona, když rozhodl o zrušení zadávacího řízení v rozporu se zákonem.

Stěžovatel se proto domáhá, aby zadavatel v rámci vyřízení námitek zrušil rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 25.10.2018 a dále aby veřejnou zakázku zadal stěžovateli, neboť jeho nabídka byla stanovena jako nejúspěšnější.

III. Posouzení námitek

Zadavatel přezkoumal podané námítky v plném rozsahu dle ust. § 245 zákona, přičemž dospěl k závěru, že námítky nejsou důvodné.

Pokud se jedná o možnost zadavatele zrušit zadávací řízení, pak dle zákona platí, že zadavatel nemůže zrušit zadávací řízení kdykoli, ale pouze tehdy, je-li pro to dán některý z důvodů taxativně uvedených v ustanovení § 127 zákona. Zákon nijak časově zadavatele nelimituje v tom, kdy o zrušení zadávacího řízení rozhodne. Jediným obligatorním důvodem pro zrušení zadávacího řízení je situace, kdy po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast, předběžných nabídek nebo nabídek v zadávacím řízení není žádný účastník zadávacího řízení (§ 127 odst. 1 zákona). Je tedy pravdou, že ostatní důvody pro zrušení zadávacího řízení uvedené v ustanovení § 127 odst. 2 a 3 zákona jsou důvody pro zrušení zadávacího řízení fakultativními a je plně na zadavateli, zda se rozhodne v takovém případě zadávací řízení zrušit či nikoli. Zákon však zadavatele v jeho rozhodování dále nijak nelimituje.

Jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 25.10.2018, zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení z důvodu uvedeného v ust. § 127 odst. 2, písm. d) zákona, tedy z důvodu, že se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, bez ohledu na to, zda tyto důvody zadavatel způsobil či nikoliv.

Důvody hodné zvláštního zřetele pak zadavatel konkrétně spatřoval ve skutečnosti, že nebyla dodržena zákonem stanovená lhůta pro podání nabídek dle § 54 odst. 1 zákona ve spojení s ustanovením § 97 písm. b) zákona, čímž mohlo dojít k možnému omezení okruhu potenciálních dodavatelů a tím i samotného výběru dodavatele (některý dodavatel nestihl podat nabídku nebo se z důvodu krátké lhůty vůbec zadávacího řízení neúčastnil).

Zadavatel v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně rozepsal, v čem spatřuje chybně stanovenou lhůtu pro podání nabídek a dále uvedl, že takové porušení zákona by bylo považováno za přestupek dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, za který je možné v případě uzavření smlouvy uložit zadavateli pokutu až do výše 10 % ceny veřejné zakázky. Jelikož však v daném případě dosud nedošlo k uzavření smlouvy, má zadavatel možnost sám učinit opatření nezbytné k nápravě. V současné chvíli není již možné prodloužit lhůtu pro podání nabídek, když tato uplynula a nabídky byly podány a otevřeny. Pochybení zadavatele tedy není možné napravit autoremedurou ani jiným způsobem a jedinou možností k nápravě tak je zadávací řízení zrušit.

„Důvody hodné zvláštního zřetele“ jsou typickým neurčitým právním pojmem, který není v zákoně definován a je proto třeba přisoudit mu takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon o veřejných zakázkách upravuje (k tomu srovnej rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 64/2009 ze dne 27. 1. 2010).

Pokud se jedná o to, zda lze porušení zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany zadavatele podřadit pod pojem „důvody hodné zvláštního zřetele“, pak v tomto ohledu se zadavatel odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2010, sp. zn. 2 Afs 64/2009, ve kterém tento soud uvedl: *„Dále lze zrušit řízení i v případě, že se v průběhu řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Takovými důvody může být například porušení postupu předepsaného tímto zákonem pro zadávání veřejných zakázek, které zadavatel sám zjistil. Musí se přitom jednat o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě (...), kterým by uvedené porušení zákona napravit, a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt.“*

Rovněž v odborné literatuře se uvádí, že ke zrušení zadávacího řízení z důvodu dle ust. § 127 odst. 2 písm. d) zákona je možné přistoupit v případě, že zadavatel zjistí, že se dopustil porušení zákona, které již nelze vzhledem k fázi zadávacího řízení napravit autoremedurou dle § 49 (srovnej Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P., Šebesta, M. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 756 s.).

Poté, co došlo v průběhu zadávacího řízení k otevření obálek s nabídkami, neměl zadavatel žádnou možnost, jak zhojit zjištěné pochybení, když již nebylo možné dodatečně změnit

zadávací dokumentaci a prodloužit lhůtu pro odevzdání nabídek alespoň tak, aby odpovídala minimální zákonem požadované délce.

Pokud se jedná o další námitku stěžovatele, že zadavatel nepočítá lhůtu pro podání nabídek správně, pak k tomu zadavatel uvádí následující.

Jak zadavatel uvedl již v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, zadávací řízení bylo zahájeno uveřejněním výzvy k podání nabídek na profilu zadavatele v pondělí dne 10.9.2018. Zadavatel pro zadání veřejné zakázky zvolil zjednodušené podlimitní řízení, ve kterém je v souladu s ust. § 54 odst. 1 zákona nezbytné stanovit lhůtu pro podání nabídek v délce nejméně 11 pracovních dnů od zahájení zadávacího řízení, přičemž tato lhůta se počítá ode dne následujícího po zahájení zadávacího řízení. Zadavatel dále v zadávací dokumentaci stanovil, že se bude konat prohlídka místa plnění. V takovém případě je třeba dle ustanovení § 97 písm. b) zákona stanovit lhůtu pro podání nabídek tak, aby byla vždy delší než minimální lhůta stanovená pro příslušný druh zadávacího řízení. Lhůta pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení stanovená v celých pracovních dnech, měla být prodloužena z důvodu konání prohlídky místa plnění alespoň o celý jeden pracovní den (tedy 11 + 1 pracovní den). Lhůtu bylo přitom obecně třeba zachovat v celé délce i poslední den lhůty. Termín pro odevzdání nabídek byl stanoven na středu 26.9.2018, tedy 12. pracovní den, čímž došlo k nedodržení minimální lhůty.

Zadavatel předně uvádí, že souhlasí se stěžovatelem v tom, že při počítání lhůty se vychází z koncepce, že do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, lhůta tedy počíná běžet prvním dnem následujícím po dni rozhodné skutečnosti a končí dnem, který se číselně shoduje s údajem dotčené lhůty.

Zadavatel dále poukazuje na skutečnost, že stěžovatel v podaných námitkách nerozporuje tvrzení zadavatele, že v předmětném zadávacím řízení bylo nutné stanovit lhůtu pro podání nabídek v délce minimálně 12 pracovních dní namísto 11 pracovních dní z důvodu konání prohlídky místa plnění. Stěžovatel ale tvrdí, že v daném případě byla lhůta 12 pracovních dní zachována i tehdy, byl-li pro odevzdání nabídek stanoven 12. pracovní den.

Ke stanovení lhůty pro podání nabídek zadavatel uvádí, že veškeré lhůty pro podání nabídek jsou v zákoně o zadávání veřejných zakázek stanoveny jako lhůty minimální. Dle § 54 odst. 1 zákona platí, že lhůtu pro podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení zadavatel stanoví v délce nejméně 11 pracovních dnů od zahájení zadávacího řízení.

Lhůta pro podání nabídek je pak lhůtou, kterou zadavatel musí ze zákona dodavatelům poskytnout pro přípravu nabídky. Stanoví-li zákon, že se jedná o lhůtu minimální, nemůže zadavatel tuto lhůtu zkrátit z jiných důvodů, než které jsou výslovně uvedeny v zákoně (například zkrácení lhůty v některých případech tehdy, bylo-li zveřejněno předběžné oznámení).

V předmětném případě byl zadavatel povinen na základě ustanovení § 54 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 97 písm. b) zákona stanovit lhůtu pro podání nabídek v minimální délce 12 pracovních dnů (11 + 1). Takto stanovená lhůta pak skutečně končí 12. pracovní den ve 24:00 hodin. To však znamená, že minimálně až do půlnoci 12. pracovního dne museli mít dodavatelé možnost nabídky připravovat a podávat zadavateli. Pokud lhůta končila již v průběhu 12. pracovního dne, nebyla dodavatelům poskytnuta v zákonem požadované minimální délce.

Zadavatel se v tomto ohledu odkazuje na ustálenou judikaturu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to sice například na rozhodnutí ÚOHS ze dne 02.04.2012, č.j.: ÚOHS-S207/2011/VZ-16332/2011/520/Ema, ve kterém ÚOHS uložil sankci za spáchání správního deliktu zadavateli, jenž nedodržel podmínku 15-denní lhůty pro podání nabídek v rámci zjednodušeného podlimitního řízení. ÚOHS konstatoval, že „*zadavatel tedy nedodržel minimální lhůtu pro podání nabídek u podlimitních veřejných zakázek zadávaných ve zjednodušeném podlimitním řízení, která podle ustanovení § 39 odst. 3 písm. b) bod 2 zákona nesmí být kratší než 15 dní, neboť stanovil konec lhůty na sobotu 19. 12. 2009 do 12 h, ačkoliv měla být stanovena do 19. 12. 2009 do 24 hodin. Zadavatel tak mohl omezit okruh potenciálních dodavatelů, kteří se mohli ucházet o veřejnou zakázku a případně nabídnout výhodnější plnění pro zadavatele, a tento postup tak mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, přičemž zadavatel uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky*“.

Dále v rozhodnutí ÚOHS ze dne 21.09.2015, č.j.: ÚOHS-S0623/2015/VZ-29348/2015/523/MKv Úřad potvrdil, že poslední den lhůty pro podání nabídek nemůže být zkrácený, ale musí trvat nejméně do 24.00 hod. a dále poukázal na to, že „*zadavatel mohl svým jednáním, kdy zkrátil poslední den lhůty pro podání nabídek, omezit okruh potenciálních dodavatelů, kteří se mohli ucházet o veřejnou zakázku a případně nabídnout výhodnější podmínky plnění pro zadavatele, tj. např. nemuseli stihnout nabídky ve zkrácené lhůtě zpracovat nebo je takto stanovená lhůta od podání nabídky odradila*“.

K počítání lhůty pro podání nabídek se pak podrobně ÚOHS vyjádřil v rozhodnutí ze dne 21. 9. 2015, sp. zn. S0623/2015, ve kterém dospěl k následujícím závěrům: „*Zadavatel odeslal výzvu k podání nabídek uchazečům dne 19. 5. 2014, zadávací řízení tedy bylo podle § 26 odst. 1 a 3 zákona zahájeno dne 19. 5. 2014. Dnem následujícím po dni zahájení zadávacího řízení, tedy dne 20. 5. 2014, začala podle § 39 odst. 6 zákona běžet lhůta pro podání nabídek. Konec lhůty pro podání nabídek stanovil zadavatel ve výzvě k podání nabídek na den 3. 6. 2014 do 13:00 hod. Z uvedeného vyplývá, že lhůta pro podání nabídek byla stanovena na 14 dnů a 13 hodin, nikoli tedy nejméně 15 dnů, jak požaduje zákon v ust. § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2. Zadavatel měl lhůtu pro podání nabídek stanovit nejméně do 3. 6. 2014 do 24:00 hod, aby naplnil požadavek zákona na 15 (celých) dnů lhůty pro podání nabídek, pokud byla podlimitní veřejná zakázka zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení. Úřad má na základě výše uvedeného za prokázané, že zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek kratší než 15 dnů a porušil tak povinnost, kterou mu explicitně ukládá ustanovení § 39 odst. 3 písm. b) bod 2. zákona. Úřad zdůrazňuje, že obecně je nutno lhůty pro podání nabídek určovat*

s ohledem na předmět veřejné zakázky, přičemž lhůty stanovené v ust. § 39 odst. 3 zákona jsou koncipovány jako minimální, pročez je třeba na jejich dodržení bez výhrad trvat. Jelikož zadavatel nedodržel ani zákonem stanovenou minimální délku lhůty pro podání nabídek, mohl omezit okruh potenciálních dodavatelů, kteří se mohli ucházet o veřejnou zakázku a případně nabídnout výhodnější podmínky plnění pro zadavatele, jelikož kupř. nemuseli stihnout nabídky ve zkrácené lhůtě zpracovat nebo je takto stanovená lhůta od podání nabídky odradila, a tento postup proto mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, přičemž zadavatel uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky."

Rovněž odborná literatura (Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P., Šebesta, M. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 337 s.) se ve věci počítání lhůty pro podání nabídek vyjadřuje jednoznačně, když uvádí, že: „S ohledem na skutečnost, že ZVZ nedisponuje vlastním systémem pravidel pro počítání času, uplatní se při počítání lhůt dle komentovaného ustanovení obecná občanskoprávní úprava. Podle pravidel ObčZ lhůta pro podání nabídek počíná běžet dnem následujícím po dni zahájení zadávacího řízení. Lhůta je stanovena v celých pracovních dnech, i poslední den lhůty musí být zachován v celé délce (ačkoli lhůta pro podání nabídek je obvykle ohraničena i konkrétní hodinou, resp. minutou rozhodnou pro její konec). Nelze proto stanovit konec lhůty pro podání nabídek v ZPR například v 10.00 jedenáctý den této lhůty (při stanovení zákonného minima dle odstavce 1 komentovaného ustanovení), neboť by takovým postupem zadavatele došlo k nepřipustnému zkrácení minimální zákonné lhůty (lhůta pro podání nabídek nečinila ani zákonné minimum, neboť poslední, jedenáctý den lhůty byl zadavatel nepřipustně zkrácen jen do 10.00). Konec lhůty pro podání nabídek a navazující otevírání obálek tak může proběhnout nejdříve až den následující po posledním (jedenáctém) dni této minimální zákonné lhůty.“

S ohledem na shora uvedená rozhodnutí a odborné komentáře má zadavatel za to, že způsob počítání lhůt popsáný v napadeném rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je správný.

Pokud se jedná o argumentaci stěžovatele, kdy srovnává počítání minimální lhůty pro podání nabídek s lhůtou pro podání námitek, pak k tomu zadavatel uvádí následující.

Dle ustanovení § 242 odst. 2 zákona platí, že námitky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení stěžovateli. Citované zákonné ustanovení tedy výslovně stanoví, že je potřeba ve stanovené lhůtě námitky doručit zadavateli. Zadavatel má za to, že i za použití jazykového výkladu dotčených ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek je zřejmé, že se v případě obou lhůt postupuje odlišně, když v případě lhůty pro podání námitek zákon jasně stanoví, že je třeba v rámci lhůty námitky doručit zadavateli. Nejedná se tedy o stanovení zákonné minimální lhůty, která musí být poskytnuta stěžovateli k sepisu a podání námitek.

Zadavatel se v tomto ohledu opět odkazuje na odbornou literaturu, která jeho výklad podporuje, a sice na komentář k ustanovení § 242 zákona, ve kterém je uvedeno, že „Všechny lhůty obsažené v komentovaném ustanovení jsou hmotněprávního charakteru, nejpozději poslední den lhůty tedy musí být námitky doručeny zadavateli.“ (srovnej Dvořák, D., Machurek, T., Novotný P., Šebesta, M. a kolektiv. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, 1150 s.).

Stěžovatel dále v námitkách poukazuje na skutečnost, že zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení až 2 týdny po vyhodnocení nabídek, což u něj vyvolává pochybnosti o tom, že zadavatel postupoval v souladu se zásadami uvedenými v ustanovení § 6 zákona.

K tomu zadavatel uvádí, že skutečně rozhodl o zrušení zadávacího řízení až 15 dnů po vyhodnocení nabídek, jelikož si při sepisu zadávací dokumentace a stanovení lhůty pro podání nabídek neuvědomil, že je při výpočtu minimální zákonné lhůty nutno zohlednit nejen ustanovení § 54 odst. 1 zákona, ale rovněž ustanovení § 97 písm. b) zákona a lhůtu stanovit minimálně v délce celých 12 pracovních dnů. Zadavatel tuto chybu zjistil až při zpětné interní kontrole zadávacího řízení prováděné před podpisem smlouvy a bez zbytečného odkladu po jejím zjištění přistoupil k zrušení zadávacího řízení. Zadavatel má za to, že skutečnost, že ke zrušení zadávacího řízení přistoupil až po vyhodnocení nabídek a výběru dodavatele nenásvědčuje tomu, že se dopustil porušení zásad uvedených v § 6 zákona, ale naopak svědčí o tom, že měl v úmyslu s vybraným dodavatelem smlouvu uzavřít a všechny kroky k podpisu smlouvy směřoval. Úmyslem zadavatele tak v žádném případě nebylo postupovat vůči stěžovateli v rozporu se zásadami zadávacího řízení.

Zadavatel je přesvědčen o tom, že v dané situaci bylo zrušení zadávacího řízení jediným možným řešením, které se mu nabízelo, jelikož nelze po zadavateli požadovat, aby přistoupil k uzavření smlouvy i přesto, že si je vědom svého předchozího porušení zákona o zadávání veřejných zakázek a toho, že v případě uzavření smlouvy se dopustí přestupku, za který mu může být uložena pokuta v nemalé výši.

Zadavatel si uvědomuje, že je daná situace pro vybraného dodavatele nepříjemná, nicméně nemůže pouze s odvoláním na zásadu hospodárnosti přistoupit k uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem i přesto, že v průběhu zadávacího řízení došlo k porušení pravidel stanovených zákonem pro zadání veřejné zakázky.

Zadavatel si je vědom skutečnosti, že dodavatelům v souvislosti s účastí v zadávacím řízení vznikly určité náklady a za své pochybení se proto omlouvá. Zadavatel se však nedomnívá, že by měl účastníkům zadávacího řízení účelně vynaložené náklady spojené s jejich účastí v zadávacím řízení hradit, když s tím zákon počítá pouze v případě ukončení zadávacího řízení z důvodu neodeslání oznámení o výběru dodavatele v zadávací lhůtě (§ 40 odst. 4 zákona). V této souvislosti zadavatel uvádí, že přijal rozhodnutí o zrušení veřejné zakázky ještě v době, kdy stále plynula lhůta pro podání námitek proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele a vybraný dodavatel si tedy nemohl být získáním předmětné veřejné zakázky zcela

jist, když kterýkoli účastník zadávacího řízení ještě mohl rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele napadnout.

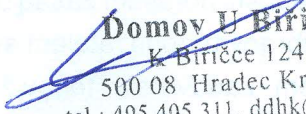
Závěrem zadavatel uvádí, že poté, co dojde k ukončení stávajícího zadávacího řízení, plánuje zahájit zadávací řízení s obdobným předmětem plnění a věří proto, že se účastníci stávajícího zadávacího řízení budou moci ucházet o získání veřejné zakázky v tomto opakovaném zadávacím řízení.

Z výše uvedených důvodů tedy zadavatel nepovažoval námitky stěžovatele za důvodné, a proto rozhodl o jejich odmítnutí.

IV. Poučení o opravném prostředku

V souladu s ust. § 245 odst. 4 ve spojení s ust. § 251 odst. 2 zákona lze proti rozhodnutí zadavatele podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítl. Stejnopis návrhu musí být v téže lhůtě doručen zadavateli.

V Hradci Králové dne 15. listopadu 2018

Domov U Biřičky
K Biřčce 1240
500 08 Hradec Králové
tel.: 495 405 311, ddhk@ddhk.cz
IČ: 00579033

Domov U Biřičky

Ing. Daniela Lusková, MPA, ředitelka